

SLOVENSKI NAROD.

uhaja vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravištvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Velika skupščina družbe sv. Cirila in Metoda v Kranju.

(Poročilo našega specialnega izvestitelja)

Dan, kadar zboruje naša dična družba sv. Cirila in Metoda, je postal naroden praznik, včeraj pa je bil dvojen praznik, saj je družba slavila desetletnico svojega plodonosnega delovanja in to v starodavnem in staroslavnem Kranju.

Neprijetno vreme je bilo vzrok, da se z jutranjim vlakom ni odpeljalo toliko občinstva, kakor druga leta, a vzlic dežju se je zbralo zadosti lepo število rodoljubnih dam in gospodov iz vseh krajev domovine naše in na postajah do Kranja se jim je pridružilo še več skupščinarjev.

Na škofjeloški postaji so pokali topiči, skupščinarjem v pozdrav, in grom topičev je tudi nanznanjal v Kranju, da se bliža ljubljanski vlak.

Komaj se je vlak pripeljal do kolodvora, zavisrala je godba našo narodno himno in zaorilo je sto in sto krepkih Živelj! Dobro došli!

Na kolodvoru.

Na kolodvoru so bila zbrana narodna društva kranjska z dvema zastavama, gasilci v uniformah, venec krasnih gospodičin v elegantnih toaletah in brez števila ljudstva. Ko so se polegli Živio-klici, je pozdravil skupščinarje veletovarnar gospod Vinko Majdič v imeni moške podružnice kranjske. S krepkimi besedami je povdarjal pomen družbe za slovensko stvar in zaklical skupščinarjem srčen Dobro-došli! Za njim je govorila gospodična Mici Šavnikova, ki je naglašala, da je skupščinarje pripeljala v Kranj plemenita skrb, skrb za najvzvišenejšo svetinjo našega naroda, ki so le na premnogih, silovitemu navalu tujčevemu izpostavljenih krajih v veliki nevarnosti. Rekla je: Nobena pot Vam ni bila predolga, nobena pretežavna, da ne bi bili iz vseh krajev, kjer se glasi beseda naša, kot verni sinovi zemlja slovenskih, prihiteli tu sem, v ljubljani naš Kranj, ki vas bo z navdušenjem in ljubeznijo vzprejel kot drage, jednakočuteče rojake svoje. Težavno, trudapolno je delo vaše, mnogo požrtvovalnosti zahteva od Vas visoki poklic družbe sv. Cirila in Metoda. In vender, vi se ne strašite in stojite v boji za sveto stvar kot stoletna siva skala, ob kateri se razpeni besneči val razburjenih voda. Bog Vam daš še v časih bodočih one jeklene, neupogne moči, ki Vas je dičila do danes. A v malenkostno podporo naj Vam bo skromno a tem iskreneje zagotovilo moje, da je, kakor povsod, tako tudi ženstvo kranjskega mesta pripravljeno, podpirati Vas po svojih močeh. Vi pa, prečastiti gospod predsednik, dovolite mi, da Vam v znak hvaležnosti in udanosti naše poklonim ta šopek. Notar g. V. Globočnik pozdravil je skupščinarje v imenu narodnih društev kranjskega mesta in sploš v imenu zavednih narodnjakov. Povdarjal je, da mora vsak, kdor opazuje naše narodno gibanje, biti prepričan, da je prepotrebna narodu slovenskemu družba sv. Cirila in Metoda, ki si je v svojih pravilih postavila velevažni namen, da hoče izobraževati slovensko mladino v svojih na podlagi maternega jezika osnovanih učnih zavodih tam, kjer naš narod svojih učnih zavodov nima in kjer vsled tega preti nevarnost, da bi se naša slovenska mladina pritegnila v učne zavode naših narodnih nasprotnikov, ter se odtujila narodu slovenskemu. Omenjal je dalje, da ta družbini namen ni le mrtva beseda v družbinih pravilih, ampak da se točno izvršuje po družbinem vodstvu, katero deluje vseskozi vestno in požrtvovalno, in vsled tega uspešno in koristno za narod,

tako da se sme trditi, da družbino vodstvo svoje dolžnosti izvršuje naravnost vzgledno. Radi tega, da ni se čuditi, da naš narod družbi sv. Cirila in Metoda skazuje največje priznanje, največje zaupanje, ter dično družbo sv. Cirila in Metoda simpatično in navdušeno pozdravlja povsod, kjer mu je le prilika dana za to, in da toraj tudi narodna društva in narodnjaki mesta Kranja ne morejo zadržavati odkritosrčnega izraza iskrenih svojih simpatij nasproti zasluži družbi sv. Cirila in Metoda, in da jej ob priliki njenega prihoda v mesto Kranj navdušeno kličejo: Dobro došla družba sv. Cirila in Metoda, Bog blagoslovi njo in njeno nadaljno delovanje!

Po vsakem ogovoru so zadoneli burni Živio-klici.

Družbin predsednik prof. T. Zupan se je zahvalil s primernimi besedami za vzprejem.

Na to so gospodične ovenčale skupščinarje z duhtečimi cvetkami, potem pa so se izletniki razvrstili in odkorakali v mesto.

Prihod v mesto.

Sprevod je bil velečasten. Na čelu je korakala godba, za njo gasilno društvo, čitalnica z zastavo in bralno društvo z zastavo, potem pa domačini in gostje.

Mesto je bilo z zelenjem z narodnimi in cesarskimi zastavami jako lepo okrašeno. Vzlic deževju je pričakovala sprevod velika množica in goste navdušeno pozdravljala, iz oken pa so ljubeznive dame sipale na došlece celo ploho duhtečih šopkov.

Pozdrav županstva.

Na primernem prostoru blizu stare pošte je bil postavljen velik krasen slavalok z napisom „V vaši družbi je naš rod — Spremljujta Vas Ciril-Metod“.

Tu je čakal skupščinarje mestni župan kranjski gosp. Šavnik z občinskima odbornikoma gospodoma Krisperjem in Omerso.

Gosp. župan Šavnik je pozdravil skupščinarje, reki, da je tisoč in tisoč src v vseh krajih, koder se glasi slovenski jezik, katera blagoslovljajo delo družbine požrtvovalnosti. Družba je bila še povsod, koder je zborovala, vzprejeta z navdušenjem, pa tudi Kranj ne bo zaostal. Mesto goji nadejo, da bo blagi uzor družbinih zaščitnikov združeval vse skupščinarje v složno domorodno delovanje. Mesto Kranj se veseli, da je družba tu sem sklicala deseto veliko skupščino in bo zapisala ta dan mej častne dneve zgodovine svoje in občinski zastop se čuti srečnega, da more v imeni prebivalstva zaklicati skupščinarjem: Dobro došli!

Krasnemu govoru g. župana so sledili burni Živio-klici.

Predsednik prof. Zupan se je zahvalil za prelepi vzprejem in v svojem govoru, ob navdušenem pritjevanju vseh navzočnikov povdarjal, da se je mesto Kranj vedno odlikovalo po svojem rodoljubju, da ni nikdar zatajilo niti za trenotek slovenske trobojnice.

Sprevod se je potem mej plapolajočimi zastavami v istem redu kakor prej pomikal dalje čez glavni trg k čitalničnemu poslopju. Z vseh oken so kranjske dame metale šopke, zidovje pa je odmevalo viharne Živio-klicev.

Maša.

Po zajutreku napotili so se skupščinarji v prekrasno dekanjsko cerkev k maši, katero je daroval dr. Perne. Pri maši je pel mešan zbor tako izvrstno, da so se najrazvrajenejši kritiki kar čudili.

Zborovanje.

Po maši sešli so se skupščinarji v lepo ovenčani čitalnični dvorani na X. redni občni zbor Ciril-Metodove družbe. Dvorana je bila natlačeno polna,

mnogi še notri niso mogli. Posebno veselje je obudila navzočnost koroških rodoljubov.

Predsednik prof. Zupan je otvoril zborovanje, reki: Leta 1495. so naši predniki posvetili v Ahenu oltar v čast družbinima zaščitnikoma, sv. Cirilu in Metodu, ter nastavili tam slovenskega duhovnika, da bi rojakom, tja romajočim, oznanjal verske resnice v slovenskem jeziku. Leta 1886. je ministerstvo potrdilo pravila družbe sv. Cirila in Metoda in istega leta na dan teh blagovestnikov je osnovni odbor sklical prvo veliko skupščino naše družbe. Danes se vrši že deseta skupščina naše družbe. Ta doba je dosti dolga, da se smemo vprašati za račun, kako smo delovali. Družba je ostala ta čas zvesta staremu slovenskemu programu: Vse za vero, dom, cesarja. Ni poznala strank; v družbi smo bili vsi jedini, (Burni Živio-klici) družabniki vseh slojev, iz vseh krajev. Kazalo se je na ljubljanske razvaline in klicalo: Združite se v ljubezni. Za družbo to ne velja: v njej je bilo tako že pred potresom in bode tudi po potresu. (Burni Živio-klici.) Narod slovenski je prebil že huda leta, a to nas ne vznemirja, saj zasije solnce najlepše prav po hudi vihuri. Vprašati se moramo: kako bomo delovali v prihodnje? Tudi na to je odgovor lahak: Tako, kakor do sedaj. (Živio-klici) proseč Boga, da bi hotel milosten biti Slovencem!

Viharno pritjevanje je sledilo tem besedam predsednikovim. Predsednik je na to konstatoval sklepčnost in otvoril zborovanje.

Tajnik A. Žlogar je uvodom svojega poročila opozarjal, da se je prvo vodstvo družbi sv. Cirila in Metoda volilo dne 5. julija 1886. l. v ljubljanski čitalnici. Tam se je temelj položil rednemu poslovanju družbe, katera je po besedah Svetčevih nastala kot „prava prisiljena samoobramba“. Neprijatelji na severu in na jugu so si zasnovali svoji družbi in mi nismo mogli mirno gledati njih početja. Zato smo se združili, da rešimo in obranimo, kar je še mogoče, da pospešujemo slovensko šolstvo povsod, kjer še ni doseglo svojih pravic. Vodstvo si je bilo vedno v svesti svoje naloge in je z jekleno vztrajnostjo delovalo, da se uresniči načelo: Slovenska šola za slovensko mladino. Ta smoter bi bili lahko že dosegli, ko bi se hotelo poslušati želje in opravičene zahteve našega naroda, tako pa si moramo z ogromnimi žrtvami sami oskrbovati šolske zavode osobito ob periferiji, povrh pa še plačevati za šolstvo, katero nam ne ugaja. A za zdaj ni druge pomoči nego lastna požrtvovalnost, katera je zaslonba naši družbi.

Svojo desetletnico je prišla družba slaviti v središče krasne Gorenjske, v ono mesto, ki je slovensko zastavo vsikdar neomadeževano ohranilo.

Pri lanskí skupščini so bili v vodstvo poklicani Matej Močnik, Ivan Murnik, dr. Jos. Vošnjak, in Andrej Zamejic. V nadzorništvo so bili voljeni vsi prejšnji člani.

Dospele vloge je vodstvo reševalo deloma upravnim potom, deloma v svojih sejah, katerih je bilo v zadnjem letu devet. Podtajnik A. Keelj je izborni izvrševal svoj posel. K tako požrtvovalnemu delovanju more človeka vzpodbujati le domovinska ljubezen.

Družbi kot taki nositeljice so njene podružnice. Žal, da ji letos ni prirasla nobena. Podružnicam pravi ponos je pa število pokroviteljev. Teh število je letos poskočilo za 18. Do 1. avgusta t. l. šteje družba 104 moške podružnice s 8150 člani in 27 ženskih z 2965 družbenicami, skupaj 11.115 družstvenikov.

Kakor zadnji dve leti mora vodstvo tudi letos slovenskemu ženstvu priznati palmo prvenstva. To sodbo opravičuje že število letošnjih pokroviteljev. Slovenski svet se raduje, da se slovenske žene in dekleta zavedajo svoje važne naloge. Skušnja potrjuje, da je za dobavo denarnih pomočkov najizdatnejši način ta, ako podružnice prirejajo take veselice, ki nudijo pouk in zabavo.

Družbeni zavodi so: 1) Zabavišče v Celju; 2) Zabavišče pri sv. Jakobu v Trstu; 3) Petrazredna slovenska šola pri sv. Jakobu v Trstu; v to šolo je bilo upisanih 322 učencev in učenk, a magistrat je hotel iz nje odstraniti 78 otrok, vendar je namestništvo privolilo obdržati okrog 300 otrok. Družba je pod ugodnimi pogoji kupila za to šolo primerno poslopje; 4) zabavišče v Rojanu, katero se je preselilo v ulico Belvedere; 5) zabavišče na Greti; 6) zabavišče na Pevmi pri Gorici; 7) zabavišče v Ločniku; 8) zabavišče Podgoro pri Gorici; 9) zabavišče društva „Sloge“ v Gorici v ulici sv. Klare in 10) zabavišče v ulici Barzellini; 11) slovenska štirirazrednica v Gorici; 12) zabavišče v Gorici pod Kostanjevico; 13) zabavišče v Mariboru.

Najlepši spomenik svoje desetletnice pa si postavi družba s slovensko ljudsko šolo v Velikovu. Na lani kupljenem stavbišču blizu Št. Ruperta ob Velikovu gradi se dvonadstropna hiša, ki bo semenišče krščanske in slovenske prosvete mej koroškimi brati; za našo družbo je jako ugodno, da je tam župnik kanonik Fr. Treiber, ki je z mladeniško navdušenostjo se lotil prevažne te zadeve. Mnogo gradiva dovažajo brezplačno vrli okoliški kmetje.

Če se v duhu ozremo na vse našete družbine zavode in na več kot tisoč otrok, ki se v njih vzgajajo, vam vaše srce pove, da s podpiranjem družbe vršite pravo krščansko delo usmiljenja, v istini človekoljubno delo. Zavest nam pravi, da izvišujemo patrijotično delo, pristno narodno delo, skrbč za nepokvarjen naraščaj našemu dobremu narodu. Zadeva, ki je pred nekaj leti vzdrgetala slovenski svet vsled občnega toka, ki duhove deli v dva poglobljena tabora t. j. v krščanski ali zoperkrščanski, je v naši družbi že povoljno rešena; kajti ona je pokazala pot, kakeršna naj bo konfesionalna in narodna šola na Slovenskem. Družbino vodstvo lahko s ponosom konstatuje, da pot, katero hodi, je najprimernejša za naravni razvoj slovenskega šolstva. Največja nespamet in krivičnost pa je, ako se hoče naše ljudsko šolstvo rabiti kot orodje ponemčevanja ali polasčevanja.

Razen „Vestnika“ ni družba zadnje leto izdelala literarnega proizvoda.

Družba ima povsod mnogo dobrotnikov, ker pa Kranjci vsled potresa ne morejo letos toliko darovati, kakor druga leta, naj bi se rojaki iz drugih krajev zavzeli toliko bolj za družbo.

Poročevalec je potem omenjal, kolika podpora družbi je slovensko časopisje; spominjal se je daril, dobljenih od posojilnic in hranilnic ter v minolemu letu zamrlih družstvenikov, ter končal:

Vodstvo je tega mnjenja, da, če bo v drugem desetletju vladal tak duh jedinstosti v družbi, kakor doslej, nerazrušljiva jedinstost v vodstvu, jedinstost v podružnicah, razdeljenih sicer po raznih naših deželah, a vendar težečih po istem smotru, jedinstost v družbinah zavodih, potem bo ona dosegla lepe vspehe, kajti tak duh jedinstosti je odsev onega duba svetih njenih zavetnikov, Cirila in Metoda, ki sta Slovane klicala k jedinstosti vere in jezika. Ako nas vodi tak duh, potem se ne bojmo, razpršili bomo vse nakane, ki se snujejo ob periferiji našega ozemlja zoper naš narod ter mu bomo priborili lepše dneve.

Tajnikovo poročilo se je odobrilo.

Predsednik prof. Zupan je na to naznanil, da je dr. Vošnjak, ki je deset let vestno opravljal službo glavnega blagajnika in si pridobil za družbo mnogo zaslug, se odpovedal, ter predlagal, naj se dr. Vošnjaku za njega vestno in marljivo delovanje izreče zahvala. (Burno pritrdjevanje.) Omenil je dalje zamrle člane in pozval skupščinarje, naj v znak sožalja vstanejo raz sedežev.

Skupščinarji so vstali in umrlim družabnikom zaklicali Slava.

Blagajnik gosp. A. Koblar je na to poročal o računskem sklepu. Družba je imela l. 1894. sledeče dohodke: Doneski podružnic 6335 gld. 86 kr. Pokroviteljnine 1232 gld. 50 kr. Podpora sl. dež. zbora kranjskega 1000 gld. Podpora sl. mesta ljubljanskega 500 gld. Darila in kronini darovi 1473 gld.

24 kr. Darovi 23 slovenskih posojilnic 660 gld. Kronin dar od „Slov. Naroda“ nabran 1861 gld. 70 kr. Volila (dr. Čuček 1100 gld. itd.) 1370 gld. 33 kr. Za prodane družbine knjige 62 gld. 2 kr. Za velikovsko šolo 448 gold. 48 kr. Naznanila v „Vestniku“ 278 gld. 34 kr. Razni 44 gld. Prehajalni 114 gld. Obresti od naložene glavnice 559 gld. 95 kr. kr. Skupaj 15.940 gld. 42 kr. — Troškov je družba imela: Za družbine šolske zavode v Trstu in okolici 6902 gld. 35 kr. Za družbine šolske zavode v Gorici in okolici 2910 gld. Za šolski vrtec v Celji 333 gld. 73 kr. Narodno šolstvo na Koroškem itd. 1043 gld. Podpore podružnicam 331 gld. Tisk 10.000 „Vestnika“ 888 gld. 31 kr. Vezanje in razpošiljanje družbin in drugih knjig 341 gld. 76 kr. Podpore dijaškim podpornim društvom 130 gld. Nagrade pisateljem 80 gld. Nakup molitvenih, učnih in zabavnih knjig 944 gld. 57 kr. Za velikovsko šolo 75 gld. 81 kr. Tiskovina 58 gld. 91 kr. Tajništvo, glavna skupščina, poštuine, časniki, pristojbine itd. 489 gld. 70 kr. Prehajalni 114 gld. Skupaj 14.643 gld. 14 kr. Prebitka je torej bilo 1297 gld. 28 kr. Saldo z dne 31. dec. 1894 znaša 17.529 gld. 41 kr. Iz blagajnikovega govora posnamemo nastopne pravumestne pripomnje: Mož, ki je pred 10. leti v sednjem Naklem sprožil misel, da naj se ustanovi družba sv. Cirila in Metoda, se gotovo sam ni nadejal, da bo ista že v prvem desetletji imela tako krasne uspehe. Ako pomislimo, da je ubogi slovenski narod, ki ima le malo bogatinov-rodoljubov, a mnogo drugih potreb, samo za našo družbo v preteklem letu zopet položil na domovinski oltar 15.940 gld. 42 kr., se ta požrtvovalnost mora imenovati velika in častna. Ako pa vrh tega še pomislimo, da je naš trpinčeni narod z imenovano svoto prav za prav olajšal breme državi, katere dolžnost bi bila, vzdrževati vse zavode naše družbe, da to narod daje sam iz sebe, brez pomoči od zunaj, ne za kak sport, ne da bi delal krivice tujemu narodu, se ta požrtvovalnost mora imenovati vzvišeno-patrijotična in plemenita. Tak narod je vreden, da živi! Našel je potem govornik speče in prebudivše se podružnice in izrazil nadejo, da bodo tudi prve v tekočem letu, ko bodo videle velikanke družbine vspehe, zapisati se dale zopet v zlato knjigo delujočih. Mej dolgo vrsto naštetih podružnic, ki so nabrale lani nad 100 gld., je bilo toliko ženskih, da je blagajnik moral dati venec prvenstva slovenskim damam, rekoč: Prav to je veselo za nas. Narod, ki ima probujeno in za plemenite vzore vneto ženstvo, ne more izginiti, ampak procvita v duševnem in gmotnem oziru. Z veseljem se tedaj klanjamo vam, častite slovenske dame, hrabre sobojevnice v trpkem boju za obstanek našega naroda, mi moški. Z zahvalo je omenjal potem govornik velikodušne podpore visokega deželnega zbora kranjskega, mesta ljubljanskega, slovenskih hranilnic in posojilnic, ter kako ljubeznivo gre na roko družbi vse slovensko časopisje. O našem listu je rekel: Pohvalo kličejo številke (1861 gld. 70 kr.) uredništvu „Slov. Naroda“, kateri list skoro dan za dnevom v stalni rubriki darov priča, da se njegovi čitatelji in uredniki ne boje preveč takih samostanskih šol, kakeršne zida naša družba, ampak da jim je pri srci versko-narodna vzgoja Slovencev. Gospodu uredniku Nolliju tedaj ne bodem prepeval slave, ker je očitno, da sam zna izvrstno peti ne-le na note, ampak kakor kaže nabiranje darov za družbo, tudi na — številke. V lepih besedah je govornik razlagal, kako velika nevarnost preti, da bi naš raj, očetom našim domovina, postal lastnina tujcev, da pa nam ni obupati, ker družba kakor skrbna mati varuje svoje otroke, da se ne izgubljajo v valovih tujstva. V Trstu je kupila družba hišo, v kateri ima zdaj šolo, za 19.000 in zanjo plačala že 6000 gld. V Št. Rupertu pred Velikovcem, na istem mestu, kjer je sv. Rupert, prvi apostelj koroškim Slovincem, ravno pred 1200 leti začel oznanovati sv. vero, se gradi krasna dvonadstropna nova šola veri in omiki in v obeh šolah bo de tudi stanovanje za šolske sestre-učiteljice. Velikonočni potres je družbi škodoval, še hujši potres je pa zadel njeno blagajnico že meseca februarja t. l., ko je morala izdati visoke svote za omenjeni šolski poslopji. A nič ne de, navdušenje raste s stroški. Vrli Korošci, praznujoč vstajenja dan, so se posebno uneli za družbo. „Mir-ovo“ uredništvo je prineslo danes 464 gld. in č. g. kanonik Treiber, voditelj šolske stavbe v Št. Rupertu, 4000 gld., katere je darovala rodoljubna prijateljica Slovencev na Koroškem. Redni stroški se v tekočem letu ne bodo zmanjšali, ampak

precej povečali, ker se bode pri Sv. Jakobu v Trstu število razredov razširilo na 7 in goriško breme ostane vsaj jedno leto še staro. Z ozirom na izredne troške stoji letos družba v najbolj kritični dobi. A zmagala bo vse težave s pomočjo božjo in vnemo čvrstih blagajnikov in blagajnic ter posebnih dobrotnikov. Končal je blagajnik z besedami pesnikovimi: „Na delo tedaj, ker resnobni so dnovi, — A delo in trud nam nebo blagoslovi!“

Blagajnikovo poročilo se je odobrilo. Ko je bil blagajnik povedal, da je koroška rodoljubkinja darovala za velikovsko šolo veliko svoto 4000 gld., nastala je nepopisna navdušenost. Slava in Živio-klicem ni bilo konca. Vse je klicalo: Kdo je ta? — na kar je blagajnik rekel: Neče biti imenovana, želi si pa mnogo posnemovalcev!

Ko je še član nadzorstva g. Oroslov Dolenc poročal o računih in se je dal vodstvu absolutorij, so se začele volitve.

V vodstvo so se volili per acclamationem gospodje: dr. Karol vitez Bleiweis-Trsteniški; Gregor Einspieler; Anton Žlogar, dr. Ivan Svetina in — po kratki debati — dr. Ivan Dečko; v nadzorstvo gospodje: O. Dolenc, F. Povše, J. Ravnikar, J. Vrhovnik in J. Malenšek; v razsodništvo so bili voljeni vsi dosedanji člani.

Na vrsto so prišli potem eventualni nasveti. Gosp. dr. Vilfan je nasvetoval, naj bi vodstvo pretresalo vprašanje, bi-li ne kazalo premeniti pravila tako, da bi podružnice na občnem zboru zastopal predsednik ali kak odbornik, da bi ne bilo treba voliti vselej posebnega delegata; notar gosp. Globočnik je z ozirom na to, da bi bilo želeti, da bi bile v vodstvu zastopane vse slovenske dežele, izrekel željo, naj bi se pomnožilo število vodstvenih članov; večina članov bi morala seveda stanovati v Ljubljani in redno zahajati k sejam.

Predsednik je obljubil, da bo vodstvo ta nasveta uvaževalo in eventualno primerne predloge stavilo na prihodnjem občnem zboru.

S tem je bil dnevni red končan.

Predsednik prof. Zupan je končno naznanil, da se je bilo vodstvo pred zborovanjem poklonilo okrajnemu glavarju in prosilo, naj sporoči na Najvišje mesto izraz neomahljive družbine lojalnosti; zahvalil se je za mašo in petje, zahvalil se gospodu županu in mestnemu odboru za krasni vzprejem, takisto odboroma moške in ženske podružnice kranjske, se zahvalil vsem delegatom in skupščinarjem za udeležbo in zaključil zborovanje kličeč: Živelo kranjsko mesto in njega prebivalstvo!

Skupščinarji so se burno odzvali temu klicu in se razšli.

Banket.

Na vrtu Mayerjeve gostilne, ki je bil ukusno okrašen z narodnimi in cesarskimi zastavami in kjer je bil tudi postavljen cesarjev doprni kip, se je ob 2. uri začel banket, katerega se je udeležilo nad 200 oseb.

Vrsto oficijelnih napitnic je otvoril družbini predsednik g. prof. Zupan. Omenil je, kako je bilo meseca julija 1883., ko so v Ljubljani grmeli topovi, ko so bile vse hiše okrašene z zastavami in z venci ovite. Kranjska dežela je takrat slavila šeststoletnico združenja z habsburško monarhijo. Tedaj je stopal naš ljubljani cesar po ulicah, posutimi s cvetkami, in ljudstvo ga je pozdravljalo z navdušenjem. Dne 7. maja 1895. l. ni bilo videti nobene zastave in cesar je mesto po cveticah stopal po razvalinah; hiše niso bile ovite z venci, podprte so bile s tramovi. Ali bode cesar mogočnjak živel dlje v srcu ljudstva, kakor cesar samaritan? Bolj upisan ostane v srcu ta usmiljeni cesar in njemu dvignem čašo kličeč: Naš usmiljeni cesar naj živi!

Kakor grom je iz navdušenih prs zagrmel trikratni klic Živio! godba je zasvirala in vse občinstvo je stojalo zapelo cesarsko pesem.

Družbini podpredsednik notar g. Svetec se je zahvalil kranjskemu mestu za preprijazni vzprejem, zlasti občinskemu svetu in vzornemu županu, duhovščini in društvom, sploh vsem, ki so skupščinarjem prišli nasproti. Vsem in vsakemu bodi srčna zahvala; naj Ciril in Metod izprosita pri Bogu blagoslova za vse njih dejanje in nehanje.

Mestni župan g. Šavnik je obžaloval, da družba ne more današnjega dne, desetletnice svojega obstanka, praznovati v središču vsega slovenskega naroda, v beli Ljubljani. Za Kranj je radost in čast, da si je družba to mesto izbrala za zborovališče. To bode v kranjskih prebivalcih utrdilo nazore, za katere dela Ciril-Metodova družba,

za katere bije vsako narodno srce. Družbeniki so se zbirali že v raznih krajih, so videli, kako bijejo tam bratje trd boj za svoje najnaravnejše pravice, videli so pa tudi unemo za našo narodno stvar in se prepričali, da gledamo lahko mirno v bodočnost. Danes zboruje družba v kraju, kjer stoji rojstna hiša tistega moža, ki je prvi razvil narodno zastavo in nanjo zapisal: Vse za vero, dom, cesarja. V imenu tega mesta pozdravljam družbo in izrekam željo, naj bi Bleiweisovo geslo ostalo vedno budilo in vodilo pri vsem našem narodnem delovanju. Bog blagoslovi delovanje družbe sv. Cirila in Metoda, Bog živi Vas, mili gostje.

Odvetnik g. dr. Prevč je povdarjal važnost narodne vzgoje in napil slovenskemu ženstvu, naj bi v duhu sv. bratov Cirila in Metoda vzgajalo našo dečo.

Vse te napitnice so bile vzprejete z burnimi živio- in dobro-klici. Godba je marljivo svirala in razvila se je živahna neprisiljena zabava.

Pa tudi mej neoficijelnim delom je bilo še mnogo napitnic. Predsednik prof. Zupan je naznačil razne, danes izročene prispevke za družbo; g. Koblar je v humoristično zasoljenem govoru nazdravil narodnemu ženstvu; gospodična Maša Dolenčeva iz Sežane je napila družbi, kot buditeljici narodnega ženstva; posl. Einspieler je rekel, da so koroški Slovenci polnoletni, da ne potrebujejo nemškega varuštva, da pa radi priznajo Ciril-Metodovo družbo za varuha ter konečno napil županu g. Šavniku. posl. dr. Žitnik je zatrjeval, da želi iz globočine svojega narodnega srca, naj bode Ciril - Metodova družba skupno ognjišče, naj mej družabniki politični nazori ne delajo razločka. Če že ne vozimo skupaj, pa vozimo vsaj paralelno, saj nas vse navdušuje samo blagor slovenske domovine. Besede ne veljajo nič, samo načela; ideje so večne, taktika pa se lahko preminja. Bodimo previdni, kadar sodimo o osebah. Temna je naša zgodovina, a mlada so naša srca; če se že ne moremo združiti, ne bodimo si osebni nasprotniki, delujmo skupno za skupne interese in nobena sila nas ne bo premagala. Duhovnik dr. Medved je z ozirom na Žitnikove besede glede paralelnega delovanja rekel, da bi bilo to slabo, in zahteval jedinstvo. Slovenci, je rekel, še niso bili nikoli tako slavni, ko sedaj po celjski zmagi. Zmagali pa smo, ker smo bili jedini. Jedinstvo je treba, jedinstvo v načelih, jedinstvo v taktiki, jedinstvo v zmagi. Gospodična Nadlišek iz Trsta je napila dru. Medvedu. Duhovnik gosp. Gregorec iz Trbovelj je povdarjal, naj mej posvetnjaki in duhovniki ne bo jeze, ampak vsi naj tekmujejo glede narodnega dela. V ta namen naj vrši vsak svojo dolžnost. Kolike važnosti je, če žive duhovniki in posvetnjaki v prijateljski ljubezni, se vidi na Štajerskem, kjer Slovencev ne obsipajo s cvetkami, kakor v Kranju, nego s psovkami. Končno je še dr. Medved napil vodstvu in dičnemu predsedniku prof. Zupanu, ta pa se je zahvalil in napil mešanemu zboru, naposled pa je g. Koblar še prečital došle številne brzojave.

Mej posameznimi napitnicami je svirala godba, vmes pa je kranjski mešani zbor prepeval tako izborno, s tako preciznostjo, da viharnemu ploskanju ni bilo konca. Mnogo pesem je moral ponavljati, sploh pa se je čula sodba, da je v malokaterem mestu na Slovenskem dobiti tak zbor kakor v Kranju.

O d h o d.

Prišla je ura ločitve. Z godbo na čelu, spremljani od sto in sto rodoljubnih dam in gospodov, s cvetkami in trakovi na prsih a z navdušenostjo v srcih so krenili skupščinarji na kolodvor, kjer se je prižigal bengalični ogenj. Z živahnimi klici Živeli! in Z Bogom! so se skupščinarji poslovili od ljubeznivih Kranjčanov, kateri so svojim gostom še v zadnjem hipu priredili lepe ovacije, tako da je vsakdo priznal: Staroslavni Kranj si je z vzprejemom skupščinarjev pred vsem slovenskim svetom osvetlil lice.

V Ljubljani, 9 avgusta.

Gračani proti židom. Židovski listi so kar obupani, ker je graški mestni zastop sklenil, da v mestnih poslopih ne dadó v najem prodajalnice nobenemu židu. Seveda to je grozna krivica, ko so pa nekateri nemški nacionanci na Severnem Češkem sklenili, da ne dajo stanovanja Čehom v svojih hišah, pa židovski listi za to niso imeli besedice graje. Le židom se ne bi smel las skriviti.

Češko gozdarsko društvo je letos zborovalo v mestu Gratzen pri Budejevicah. V tem mestu pa bivajo po večini Nemci. Ti Nemci so češke goste jako prijazno vzprejeli. Mesto so olupšali s češkimi in avstrijskimi zastavami. „Deutsche Zeitung“ je zaradi tega jako razjarjena in pravi, da bi bili morali Čehom pokazati vrata. Pri tem je pa omeniti, da omenjeno društvo ni kako pretirano češko narodno, kajti na čelu so mu češki veleposestniki, katerim se pač narodni fanatizem očitati ne more. Če nemški nacionanci hočejo, da se takemu društvu pokažejo vrata, potem pač ni čudno, da se sprava mej Nemci in Čehi ne more doseči.

Volitve za gališki deželni zbor bodo dne 25. septembra za kmetske občine, dne 30. septembra za mesta in trgovinske zbornice in dne 3. oktobra za veleposestvo. Bistveno najbrž obraza sedanjemu deželnemu zboru ne bodo premenile, a nekoliko pa le utegnejo zmešati štrono poljski šlahti.

Kongres nemadarskih narodnostij na Ogerskem. Začenja se govoriti, da se bode shod ogerskih narodnostij v Budimpešti prepovedal. Madjari si jako prizadevajo, da bi shod preprečili. Celo jeden rumunski shod so uprizorili proti temu kongresu. Seveda so na tem shodu bili samo rumunski renegatje. Udeležitev pač ni bila velika, a vladni listi so že skrbeli, da se je stvar razglasila za velikansko manifestacijo proti nameravanemu kongresu. Sklicevatelji shoda nameravajo iti v Bruselj in pri mejnarodnem parlamentarnem shodu pojasniti ogerske razmere, ako bi se kongres prepovedal. Madjarski in nemško-liberalni listi pišejo, da hočejo sklicevatelji le Ogersko oblatiti pred svetom. To očitanje je pač neutemeljeno in če se Madjari zares boje, da bi jih svet ne imel za zatiralce, naj pa pravično postopajo proti drugim narodnostim.

Odnosaji mej Rusijo in Bolgarijo postajajo vedno jasnejši. Oglasilo se je sedaj tudi „Novoje Vremja“, ki ima tudi zvezo z rusko vlado, da Rusija nikdar ne prizna sedanjega reda v Bolgariji. Poprej ni mogoče sperazumljenja z Bolgari, da se v Bolgariji vpeljejo razmere, katere bi Rusija mogla priznati za zakonite. Pred vsem je treba, da se izvoli knez, katerega kandidaturu priznajo Rusija in druge vlasti, ki so podpisale berolinski dogovor. Ko bi se tudi zgodilo, kar se pa ruskemu listu zdi skoro nemogoče, da bi Rusija ne ovirala zakonite nove volitve kneza Ferdinanda, ali pa princa Borisa, bi take volitve ne priznali na Dunaju in v Berolinu. Vsaka kandidatura pa zahteva, da poprej pristojevoljno odpotuje nepostavni vladar. Bolgarska zadeva je jako zamotana in se kmalu ne reši vzlic prijetnim spominom, katere so v Rusiji dobili metropolit Klement in spremljevalci njegovi. — Ta glas pač potrjuje izjavo ruske vlade, katero so priobčili dunajski listi. Potovanje deputacije v Rusijo razmer ni dosti premenilo.

Premenjenje vere bolgarskega kneza. Vojvodinja Braganza, sorodnica kneza Ferdinanda, se je izjavila proti nekemu te dni, da je knez veliko predober katolik, da bi sam vero zatajil ali pa dopustil, da se sin njegov odgoji v pravoslavni veri. Tega bi tudi kneginja ne dopustila. Oba se rajši odrečeta bolgarskemu prestolu in tudi rajše umrjeta. Nam se pač zdi, da ta knezova gorečnost za katoliško vero se je še le od tistega časa tako utrdila, ko je izvedel, da ga Rusija ne prizna, če se tudi popravošlavi. Poprej pa bi ne bil imel proti temu nobenih pomislekov. Precej iz gotovega vira je znano, da je Klement obetal v Peterburgu, da Koburžan prestopi v pravoslavje, ako ga Rusija prizna. Na svojo roko tega ni storil.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 9. avgusta.

— **(Regulacija ljubljanskega mesta.)** Mestni župan ima že nekaj časa v rokah vse načrte za regulacijo našega mesta, torej Fabianijev, Sittejev in Baumanov načrt. Vladni svetnik Sitte je tudi izdelal več perspektivnih načrtov. Ker sedaj nihče ne ve, kako zidati, ker stavbinski urad sam ne pozna stavbinskih črt, bilo bi želeto, da omogoči gospod župan čim prej rešitev te pereče stvari. Čujemo tudi, da pride vladni svetnik Sitte tekom prihodnjih dni sam v Ljubljano, da bode članom dotičnega odseka občinskega sveta, oziroma občinskim svetnikom pojasnil svoj regulacijski načrt.

— **(Deželna hiša.)** Popravo deželne hiše, v kateri je bila doslej nastanjena deželna vlada, je deželni odbor izročil stavbenemu podjetniku g. Vi-

ljemu Treotu, kateri je bil od določenega proračuna popustil 15 1/2 % in bode delo zvršil za 26.000 gld.

— **(Zgradba večjih barak)** in sicer one za vladne urade na Erjavčevi cesti in dveh enakih za vojaške pisarne v podaljšanih Knafflovih ulicah dobro napreduje. Vladna baraka utegne gotova biti še ta mesec, vojaški dve pa tekom meseca septembra.

— **(V deželni pepinijeri)** poleg ljubljanske prisilne delavnice se je letos cepilo kakih 140.000 trt, ki so se prav dobro prijele, tako da je pričakovati 60 % prirastkov. Mnogo boljši uspehi so se dosegli pri vkoreninjenih trtah, nego pa pri ključih, torej se za bodoče bolj reflektuje na pridobitev prvih.

— **(Policijske vesti.)** Vsled ovadbe gostilničarja Avgusta Weixel-a na Sv. Jakoba trgu št. 2 izvršila se je včeraj preiskava kovčega njegove hišine Alojzije Tomazin, ki je bila na sumu, da je že delj časa kradla svojemu gospodarju razno perilo, nože, vilice in drugo v gostilni potrebno opravo. Preiskava je dokazala, da je bil sum opravičen. Našlo se je namreč v kovčegu ukradenega perila (rjuh, prevlečkov, zagrinjal itd.), steklenic, krožnikov in drugih stvari, vrednih čez 50 gld., katere je g. Weixel spoznal kot svojo lastnino. Tatica se je izročila deželnemu sodišču.

— **(Na včerajšnji mesečni semenj)** se je priglasilo 443 glav konj in volov, 259 krav in 75 telet, skupaj 777 glav. Kupčija je bila sploh dobra, najbolj so se pa prodajali voli in krave s teleti, ker so bili prišli kupci z Bavarskega, Tirolskega in Ogerskega in so prav dobro plačevali.

— **(Veselica v Št. Vidu na Dolenjskem)** katero priredi tamošnje „kmetijsko bralno društvo“ v nedeljo dne 11. avgusta, ima sledeči vzpored: 1. Pozdrav gostov. 2. * *: „Čemu sem Slovenka“, mešani zbor. 3. G. Ipavec: „Savska“, kvartet. 4. Kovač: „Rožici“, mešani zbor. 5. Slavnostni govor. 6. Lisinski: „Gdje stanak moj?“, kvartet. 7. Hubad: „Narodne pesmi“, mešani zbor. 8. Gerbič: „Še enkrat“, kvartet. 9. Nedvč: „Nazaj v planinski raj!“, mešani zbor. — Za vzporedom sledi prosta zabava s telovadbo na drogu in popevanjem moškega zbora. Godbo oskrbuje domači godbeni kvintet. Za red skrbi domača gasilno društvo. — Na postajici pričakujejo obile naznanjene goste okičeni vozovi. Ob nedoločenem vremenu vršila se bo še veselica istotam, ob izključno neugodnem pa se radi vnanjih gostov preloži za teden dni na 18. dan avgusta. — Početek veselice je ob 4. uri popoldne po dohodu ljubljanskega vlaka in naznanjeni vzpored skonča uprav pred odhodom vlaka vračajočega se v Ljubljano. — Za tujce, ki bi hoteli nočiti, pripravljene so postelje. Za vsako drugo ugodnost skrbel je v obili meri odbor. — Na svidenje torej dne 11. avgusta v dolenjskem Št. Vidu!

— **(„Bralno društvo“ v Spodnji Idriji)** priredi v korist nakupa gasilnega orodja v nedeljo, 11. avgusta t. l., na posestvu g. župana Jan. Kende veselico s sledečim vzporedom: 1. H. Volarič: „Pogovor z domom“, mešani zbor; 2. A. Hribar: „Najlepši biser“, deklamacija; 3. P. H. Sattner: „Na planine“, mešani zbor z bariton-solo; 4. A. Funtek: „Na božji poti“, deklamacija; 5. H. Volarič: „Pri zibel“, mešani zbor; 6. A. Funtek: „Z doma“, deklamacija; 7. A. Nedvč: „Vijolični vonj“, mešani zbor; 8. P. H. Sattner: „Nazaj v planinski raj“, mešani zbor; 9. „Indijski siroti“, igrokaz v treh dejanjih, spisal F. S. Finžgar; 10. Srečkanje. Mej posameznimi točkami svira c. kr. idrijska rudniška godba. Začetek ob 4. uri popoldne. Vstopnina 20 kr.

— **(Novo gasilno društvo)** se snuje v Predaselju pri Kranju in so se pravila že predložila vladi, da jih potrdi. Delovalo bode društvo ne samo v 13 vaseh občine Predaselj, nego tudi v sosednjih občinah, s katerimi je stopilo v dogovor.

— **(Efektna tombola.)** Sporazumno z ministerstvom za notranje stvari je finančno ministerstvo dovolilo gasilnemu društvu v Jesenicah na Gorenjskem, da sme prirediti tekom letošnjega leta efektno tombolo z 600 kartami. Čisti dohodek tombole se bode porabil za napravo gasilnega orodja.

— **(Dirkanje)** Letošnje dirkanje, katero priredi konjerejski odsek kranjske kmetijske družbe bode dne 9. septembra v Št. Jerneju na nalašč za to prirejenem dirkališči. Dirkanje se bode začelo ob 2. uri popoldne. Vsi drugi pogoji se bodo razglasili po posebnih naznanilih.

— **(Goldinarskih bankovcev)** se je v minulem mesecu juliju vzelo iz prometa 430.000; početakom tega meseca je bilo torej le še 2.533.125 t. cih bankovcev v prometu, včevši one, ki so bržkone pogubljeni.

— **(Antonu Krempelju v spomin)** se bode odkril — kakor smo že poročali — primeren spomenik v nedeljo dne 11. t. m. Izdelal ga je ljubljanski kamnosek g. Toman in se je postavil pri Mali Nedelji zraven cerkve. Malonedeljski in ljuto-

merski ter drugi rodoljubi so se tako oddolžili možu, ki si je pridobil velikih zaslug za probudo slovenskega naroda. Rodil se je Krempelj l. 1790 v Črešnjecih pri Radgoni, se šolal v Mariboru in Gradcu, kjer je bil l. 1815 posvečen v duhovnika. Kot kaplan in župnik pri sv. Lorencu in Mali Nedelji je Krempelj vzbujal slovensko ljudstvo s primernimi spisi. Zadnja in najlepša njegova knjiga, ki je izšla še le po njegovi smrti, je „Dogodivščine štajerske zemlje“, z lepimi podobami in pesmicami. Umrl je Krempelj leta 1844 pri Mali Nedelji. Da je malonedeljska okolica v narodnem oziru tako probujena, je najbolj zasluga vrlega buditelja. Slava njegovemu spominu!

— (Popravek.) V včerajšnji notici „Viharno morje“ se je urinila neljuba tiskovna pomota. Razume se, da se mora čitati veslarskih klubov.

Darila:

Za prebivalce, prizadete po potresu:

Mestnemu magistratu ljubljanskemu došla so nadalje sledeča darila: Uredništvo „Slovenskega Naroda“ v Ljubljani kot šesto zbirko 216 gld. 36 kr.; županstvo mesta Franzensbad zbirko 70 gld.; zbirka neimenovanih 23 gld. 97 kr.; gledališki igralci v Třebovi na Češkem 8 gld.; g. Julij Halper Sigetski v Zagrebu 5 gld. 65 kr.; g. Anton Ganotky v Kutjevu 5 gld. 30 kr.; neimenovan v Vimsbachu 4 gld.; g. Jan Hejret v Pisku 50 kr.

Uredništvu našega lista je poslal: Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp. A. Lavrenčič v št. Petru na Krasu 12 kron nabranih dne 2. t. m. o priliki „dobrega izida“. Bog i narod! — Živio rodoljubni darovalec in njega nasledniki!

Brzjavke.

Dunaj 9. avgusta. Sodni pristav dr. Dukar na Vranskem je premeščen v Ljutomer, sodni pristav Wagner v Idriji pa v Rogatec. Avskultant Englisch je imenovan pristavom pri okr. sodišču v Vranskem.

Dunaj 9. avgusta. Uradni list prijavlja v današnji številki sankcionirani civilnopravni red in naznanja zajedno, da je cesar vodi pravosodnega ministra dr. Krallu podelil veliki križec Franc-Jozefovega reda.

Praga 9. avgusta. Mladočeška stranka je sklenila, sklicati zaupne može na shod, da se dogovori z njimi glede deželnozborskih volitev. Ako bi se vsled izjemnega stanja shod ne mogel vršiti v Pragi, vršil se bo v kakem drugem češkem mestu.

Budimpešta 9. avgusta. Vlada je dovolila, da se vrši tu shod zastopnikov nemadarskih narodov na Ogerskem.

Peterburg 9. avgusta. Abesinska deputacija je odpotovala domov.

Narodno-gospodarske stvari.

— Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani. (Konec.) XI. Zbornični tajnik poroča o dopisu g. c. kr. dež. predsednika, ki zbornico prosi, naj voli 16 članov, ki naj bi v izvršitvi zakona z dne 6. julija 1895. drž. zak. št. 94 glede dovolitve podpor iz državnih sredstev povodom potresa, kot zastopniki v svetovalstvu s posvetovalnim glasom, s svojim krajevnim in osebnim znanjem sodelovali pri rešitvi prošnji za podporo in posojila. Poročevalec predlaga: Zbornica naj za zastopnike v svetovalstvu voli zbornične člane: I Ivana Baumgartnerja in Frana Kollmanna v svetovalstvo za oddajo posojil in podpor v namen poprave poškodovanih poslopij v Ljubljani; II. Oroslava Dolenc in Janko Kersnika v svetovalstvo za oddajo posojil in podpor v namen poprave poškodovanih poslopij izven Ljubljane; III. Ivana Perdana in Avgusta Skaberneta v svetovalstvo za dovolitev ponapredščin in podpor trgovcem in obrtnikom, ki so postali pomoči potrebni. Ker so predlaganci izjavili, da sprejmo mandate, se je predlog sprejel.

XII. Zbornični svetnik Avgust Skaberne govori o voznem redu na dolenskih železnicah in omenja hib, ki se pojavljajo posebno s tem, da morajo potniki na glavni progi Ljubljana-Novomesto-Straža ob vožnji v Ljubljano ali v Novomesto na postaji v Grosupljem se presedati, kar potnikom na stranski progi Grosuplje-Kočevje ni treba. Osební promet na glavni progi Ljubljana-Novomesto je precej znaten in želja prebivalstva je opravičena, da se presedanju v Grosupljem izogne in da se uvede direktna zveza vlaka, ki se da, če ne drugače tudi z uvedbo direktnih vozov napraviti. Predlaga torej: Čestita zbornica naj se obrne na c. kr. glavno ravnat. avstr. drž. železnice in naj prosi za odstranitev omenjenih hib. Zbornični svetnik Luckmann pripominja, da se mora obrat železnice ekonomično voditi in da so bili najbrže le finančni razlogi, ki obratnemu ravnanstvu doslej niso omogočili odstraniti hib, katerih je omenjal gospod predgovornik. Vender je pa za to, da se stvar zopet sproži in podpira predlog. Pri zborovanju se je predlog sprejel.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Umrl so v Ljubljani:

8. avgusta: Viktor Oster, sprevodnikov sin, 8 mesecev, Marije Terezije cesta št. 10.
V deželni bolnici:
5. avgusta: Jera Potočnik, gostija, 74 let.
6. avgusta: Marjeta Čelik, rudarjeva vdova, 63 let.
V hiralnici:
7. avgusta: Marija Kalužar, gostija, 79 let.
8. avgusta: Jera Jelovčan, gostija, 57 let.
V otroški bolnici:
7. avgusta: Franc Istenič, krojačev sin, 13 mesecev.

Meteorologično poročilo.

Augst	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
8.	9. zvečer	734.8	12.8° C	sl. jvzh.	skoro jas.	
9.	7. zjutraj	736.8	10.5° C	sl. sever	megla	9.0
"	2. popol.	736.1	22.4° C	sl. vzjvzh.	jasno	

Srednja včerajšnja temperatura 13.7°, za 5.7° pod normalom.

Dunajska borza

dné 9. avgusta 1895.

Skupni državni dolg v notah	100 gld. 90 kr.
Skupni državni dolg v srebru	100 " 95 "
Avstrijska zlata renta	123 " 20 "
Avstrijska krona renta 4%	101 " 05 "
Ogerska zlata renta 4%	123 " 10 "
Ogerska krona renta 4%	99 " 85 "
Avstro-ogerske bančne delnice	1067 " — "
Kreditne delnice	398 " 50 "
London vista	121 " 60 "
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59 " 40 "
20 mark	11 " 87 "
20 frankov	9 " 63 "
Italijanski bankovci	45 " 65 "
C. kr. cekini	5 " 72 "

Dve mladi gospici

želita zaradi pomanjkanja primernega znanstva vstopiti v korespondenco.

Pisma pod št. 500 in 1000 na upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Vrtnarski učenec

vzprejme se takoj pri Ivanu Viderju v Gradišči št. 16.

Gostilnica

v mestu ali zunaj mesta se prevzame takoj v najem ali tudi na račun.

Več pové upravništvo „Slov. Naroda“.

Najboljše kakovosti, blagodejen, oživljajoč, krepien in zlasti sredstvo za vzbujanje teka je

Zelodčni
ali
Marijacejski likêr.

1 steklenica stane 20 kr., 6 steklenic 1 gld.,
3 tuote steklenic 4 gld. 80 kr

Dobiva se (937-5)

v lekarni Ubalda pl. Trnkóczy-ja
v Ljubljani, zraven rotóvža
in se vsak dan s prvo pošto razpošilja.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1895.

Nastopno omejen prihod in odhajni časi označeni so v predhodno opremljenem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani 5 minut naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po moči osební vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des. Selsthal v Aussee, Ischl, Gmund, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inmost, Curich, Steyr, Linz, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Eger, Karlove varo, Francove varo, Prago, Lipetjo, Dunaj via Amstetten.
Ob 3. uri 10 min. zjutraj mešaní vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des. Selsthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osební vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selsthal, Solnograd.
Ob 12. uri 55 min. popoldne mešaní vlak v Novo mesto, Kočevje.
Ob 4. uri popoldne osební vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzensfeste, des. Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inmost, Kregin, Curich, Genevo, Paris, des. Klein Reiling, Steyr, Linz, Gmund, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine varo, Eger, Karlove varo, Karlove varo, Prago, Lipetjo, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 30 min. večer mešaní vlak v Novo mesto, Kočevje.
Razn. tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 30 min. večer popoldne osební vlak v Laseo-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 8. uri 55 min. zjutraj osební vlak s Dunaja via Amstetten, Lipetjo, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Pilsen, Budejovice, Solnograd, Linz, Steyr, Gmund, Ischl, Aussee, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovec, Beljaka, Franzensfeste, Trbiša.
Ob 11. uri 26 min. dopoldne osební vlak s Dunaja via Amstetten, Lipetjo, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Pilsen, Budejovice, Solnograd, Linz, Steyr, Paris, Genevo, Curich, Kregin, Inmost, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubnega, Celovec, Pontabel, Trbiša.
Ob 9. uri 39 min. popoldne mešaní vlak s Kočevja, Novega mesta.
Ob 4. uri 55 min. popoldne osební vlak s Dunaja, Ljubnega, Selsthal, Beljaka, Celovec, Franzensfeste, Pontabel, Trbiša.
Ob 9. uri 4 min. večer osební vlak s Dunaja preko Amstetena in Ljubnega, Beljaka, Celovec, Pontabel, Trbiša.
Ob 9. uri 35 min. večer mešaní vlak s Kočevja, Novega mesta.
Razn. tega ob nedeljah in praznikih ob 10. uri 40 min. večer osební vlak s Laseo-Bleda.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 35 min. zjutraj v Kamnik.
Ob 9. uri 05 min. popoldne " "
Ob 10. uri 50 min. večer " "
Ob 10. uri 10 min. večer " "
(slednji vlak le ob nedeljah in praznikih)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 11. uri 15 min. dopoldne " "
Ob 11. uri 30 min. večer " "
Ob 9. uri 55 min. večer " "
(slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Veliko presenečenje!

Od lastnika v Parizu dobil sem ukaz, naj dve največji filijalki na Dunaju in v Budimpešti v najkrajšem času razpustim in popolnoma razprodam. Dajem najlepše predmete takorekoč zastoj, da bi se razprodaja kolikor možno pospešila. Naslednjih 20 predmetov dam

za samo gld. 2.50.

1 prekrasna pozlačena ura, ki gre na minuto, za kar se jamči;
1 pozlačena verižica k njej;
1 kravatna igla z velikim pristinim koraljem in s pariškim pierre de Strass-kamenom;
2 manšetova gumba s pat. zaklepom, pariško double-zlato;
3 naprsni gumbi s patent. zaklepom, pariško double-zlato;
1 velik gumb za ovratnik srajce s patentovanim zaklepom, pariško double-zlato;
1 moški prstan s prekrasnim kamenom, bogato pozlačen;
1 pariški smodkovnik jako ukusen;
1 fin ustnik za smodke, pariško delo;
1 fina broša za gospe, prekrasno najmodernejšo pariško delo;
1 jako fina narokvica za gospe, pariško double-zlato;
1 zavrtnična verižica za gospe, bogato pozlačena;
1 fino srcece kot privesek k ti verižici, z lepim kamenom;
1 prekrasen prstan za gospe s turkizom;
1 par lepih uhanov z lepim kamenom;
1 lep uporaben predmet, ki se dá gospem zastoj kot nameček.
Naj nikdo te redke prilike ne zamudi, dokler dolgo zaloga traja. Vse temelji na resnosti, dokaz temu okolnost, da vse, kar komu ne ugaja, jemljemo nazaj in dotičniku vrnemo denar prosto poštnine. — Tudi prodajamo 1 srebrno žepno uro, za katere točnost se garantuje, 1 lepo verižico s prelepim privesk, skupaj (1024-1)

za samo gld. 3.—,

1 niklovo žepno remontoarko s sidrom, točno idočo,

za samo gld. 3.25.

== Pošilja proti poštnemu povzetju ==

Uhren-en-gros-Exporthaus S. PELZ
Krakov, Stradom 2.

Podpisana si usojata naznanjati, da se nahajata njiju (1030-1)

odvetniški pisarni

od danes naprej

v Gospodskih ulicah št. 3

v Gerliczy-jevi hiši v I. nadstropju.

V Ljubljani, dné 6. avgusta 1895.

Dr. Albin Suyer.

Dr. Josip Sajovic.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.